ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Δρχ. 108.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 54.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . . . . » 27.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

# ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Σταερλίναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ . . . . . Δολλάρια 37.5

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΔ — Ἀριθμὸς φύλλου 1050 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 = ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25—93 καὶ 25—94 | ΠΑΤΡΑΙ Πέμπτη 1 Ἰανουαρίου 1948

ΕΤΗΣΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

# ΤΟ ΕΤΟΣ 1947 ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΣ

ΤΟΥ κ. ΠΑΝΑΓΗ ΒΟΥΡΛΟΥΜΗ

Ὁ ἀγαπητὸς «Νεολόγος» μοῦ ζητεῖ ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ νέου ἔτους, τὴν συνήθη ἐτησίαν ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐκλιπόντος. Ἄχαρι τὸ ἔργον. Τὸ ἔγκλημα ποὺ ἤρχισε τὴν 3ην Δεκεμβρίου 1944 ἀπὸ τὴν ἐνοπλον μειοψηφίαν, ἐπαίσχυντον ὄργανον τοῦ Πανσλαυϊσμοῦ, ἐξακολουθεῖ ἀκόμη. Ἡ δύσμοιρος Ἑλλὰς πλήσσεται ἀπὸ τὰ ἴδια αὐτῆς τέκνα. Ἐνῷ, διὰ τῆς βοηθείας τῶν δυτικῶν συμμάχων, θὰ εἶχεν ἀνασυγκροτηθῇ ἡ χώρα, καὶ πολλαὶ θὰ εἶχον ἐπουλωθῇ πληγαὶ τῆς πολεμικῆς περιόδου, τὰ ἑκατομμύρια τῶν λιρῶν, καὶ τὰ ἑκατομ. τῶν δολλαρίων καὶ τὰ δισεκατομ. τῶν δραχμῶν σπαταλῶνται εἰς τὸν ἀδελφοκτόνον πόλεμον, τὸν ὁποῖον μᾶς ἐκήρυξαν Ἕλληνες, διὰ νὰ ἐπιτύχουν οἱ Σλαῦοι τὴν ἔξοδον εἰς τὸ Αἰγαῖον, καὶ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης ποτισμένης μὲ τὸ αἷμα μυριάδων τέκνων μας! Συνεπληρώθησαν οὕτω τρία ἔτη μαρτυρίου τῆς πατρίδος μας. Σφαγαί, πυρπολήσεις, ἀνατινάξεις διὰ ναρκῶν, ἀπαγωγαί, ἐρήμωσις τῆς ὑπαίθρου, καὶ 420 χιλιάδες προσφύγων ποὺ χρειάζονται δεκάδας δισεκατομμυρίων ἡμερησίως μόνον διὰ τὸν ἐπιούσιον. Τώρα μᾶς ἔστειλαν ὡς πρωτοχρονιάτικον δῶρον καὶ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βουνοῦ! ὑπὸ τὸν καπνεργάτην Μάρκο, ὁ ὁποῖος θέλει νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν ἰμπεριαλιστικὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Ἀγγλίαν διὰ νὰ μᾶς ρίψῃ εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν Σοβιὲτ καὶ νὰ γίνωμεν οὕτω ἡ ἀληθινὴ δημοκρατία. Καὶ δὲν διαφαίνεται κἂν τύψις συνειδήσεως τῶν κοιτηραμένων αὐτῶν ἐγκλημάτιῶν, σιτιζομένων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἐνόχους τοῦ Βορᾶ.

***

Τὸ 1947 ἤρχισε μὲ μίαν κυβερνητικὴν μεταβολὴν τὴν ὁποίαν ἐπεζήτει τὸ Ἔθνος. Ἐσχηματίσθη Κυβέρνησις Ἐθνικῆς Συνεργασίας, περιλαβοῦσα ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ συμπολίτου μας κ. Μαξίμου, ὅστις ἐπέδειξε χαρίσματα τιμίας διαχειρίσεως, τῆς δοθείσης αὐτῷ ἐντολῆς, καὶ ἀνεξαντλήτου ὑπομονῆς διὰ νὰ συμβιβάζῃ τὰ ἀσυμβίβαστα καὶ νὰ λειαίνῃ τὰς δυσχερείας, αἵτινες εἶναι συμφυεῖς μὲ τὰς Κυβερνήσεις συνασπισμοῦ, συγκροτουμένας ἀπὸ ἑτερογενῆ στοιχεῖα ὑπὸ πληθώραν ἀρχηγῶν, μὲ διαφόρους ροπάς, ποικίλας ἐπιδιώξεις, καὶ διάφορον ψυχολογίαν, καρπὸν τοῦ μοιραίου ἐκλογικοῦ συστήματος τῆς ἀναλογικῆς.

Κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ βίου τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἐθνικῆς Συνεργασίας ἀνεκοινώθη ἡ Βρεττανικὴ δήλωσις ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς μεγάλης Αὐτοκρατορίας, δὲν ἐπέτρεπε τὴν ἐξακολούθησιν τῆς χρηματοδοτήσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπηκολούθησε τὴν 12ην Μαρτίου τὸ διάγγελμα Τρούμαν, διὰ τοῦ ὁποίου ἀνηγγέλλετο ἡ ἐκ μέρους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν χρηματοδότησις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας, καὶ ἀνάληψις εὐθύνης διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκεραιότητα τῆς Ἑλλάδος. Τὸ πρὸς τὸ Ἀμερικανικὸν Κογκρέσσον μήνυμα αὐτό, παρεῖχε τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐτροποποιεῖτο ἡ ἀπέναντι ἡμῶν πολιτικὴ τῆς Μόσχας, ὅπου εἶχον ἀρχίσει αἱ συζητήσεις τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν συνθηκῶν Εἰρήνης. Τὰ γεγονότα ὅμως διέψευσαν τὰς ἐλπίδας αὐτάς. Ἡ διάσκεψις τῆς Μόσχας κατέληξεν εἰς ἀδιέξοδον, ὅπως κατέληξε καὶ ἡ τελευταία διάσκεψις τοῦ Νοεμβρίου. Ποῖος εἶναι λόγος τοῦ ὀλεθρίου αὐτοῦ ἀχασμοῦ τῶν μεγάλων συμμάχων, καὶ τί ἐπιδιώκει ἡ Μόσχα διὰ τῆς παρελκυστικῆς ταύτης πολιτικῆς; Εἶναι φανὲς ὅτι τὸ Κρεμλῖνον ἐντάζεται ὅτι ὁ χρόνος εἶναι ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἡ ἐπράτασις τοῦ σημερινοῦ χάους ἐν Εὐρώπῃ, ἐξυπηρετεῖ τοὺς κατακτητικοὺς αὐτοῦ σκοπούς. Ἀπὸ τῆς πτώσεως τοῦ Ἄξονος μέχρι σήμερον ἀποστραγγίζει ὅλους τοὺς δορυφόρους του. Ἡ Ρουμανία, πλουσιωτέρα χώρα τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης, κυριολεκτικῶς πένεται. Οἱ ἐκ Ρουμανίας καταφύντες ἐνταῦθα πρόσφυγες παριστάνουν τὴν ἐκεῖ κατάστασιν, χειροτέραν ἀπὸ τὴν ἰδικήν μας ἐπὶ τῆς περιόδου τῆς κατοχῆς, ὑπὸ ἔποψιν ἐπισιτισμοῦ. Δὲν εἶναι χειροτέρα ἡ κατάστασις τῆς Τσεχοσλοβακίας, τῆς Βουλγαρίας, τῆς Οὐγγαρίας, τῆς Πολωνίας, τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσσίας. Ὁ λαὸς δύναται νὰ μεταφερθῇ ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν, χρήσιμον διὰ τὸ πενταετὲς σχέδιον, γεωργικὰ καὶ βιομηχανικὰ προϊόντα, ἐμπορεύματα, μεταλλεύματα, πετρέλαιον, μηχανήματα, βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις, καὶ ἄνθρωποι ἀκόμη, τεχνῖται, μηχανικοί, ἐπιστήμονες, περισυλλέγεται ἀδιαλείπτως. Ὁ κ. Μπέβιν τὸ κατήγγειλε εἰς τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς διασκέψεως τοῦ Λονδίνου. Εἰς τὴν Αὐστρίαν, εἶπεν, οἱ Ρῶσσοι κατέλαβον καὶ πετρελαιοπηγὰς ἀκόμη ἀνηκούσας εἰς τοὺς Ἀγγλο-Σάξωνας, ἀπὸ δὲ τὴν Ἀνατολικὴν Πρωσσίαν μετεφέρθησαν ἀντικείμενα ἀξίας ἑπτὰ δισεκατομμυρίων δολλαρίων Διατί λοιπὸν θὰ ἐβιάζετο ἡ Ρωσσία νὰ ἀπολέσῃ δι' ὑπογραφῆς συνθηκῶν Εἰρήνης, τ' ἀγαθὰ ποὺ ἀντλεῖ ἀπὸ τὸ κέρας αὐτὸ τῆς Ἀμαλθείας ; Διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ σημερινοῦ χάους ἐν Εὐρώπῃ, ἐγένετο ἐδῶ τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα τοῦ 1944 ἐχρησιμοποιήθησαν τ' ἀλλεπάλληλα «βέτο» εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας τοῦ Ο.Η.Ε. ὑβρίζονται χυδαίως ἡ Ἑλλάς, ἡ Μ. Βρεττανία, αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι, ὡς πολεμοκάπηλοι χῶραι, ἐσχηματίσθη τὸ Κομινφὸρμ, ἐξωπλίσθησαν οἱ κομμουνισταὶ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας, καὶ ἐκινητοποιήθησαν ὅλαι αἱ πέμπται φάλαγγες ἐκ κομμουνιστῶν ὅλης τῆς ὑφηλίου. Διὰ τὴν προοδευτικὴν ἐξαθλίωσιν τῶν φιλελευθέρων λαῶν, ἐπολεμήθη λυσσωδῶς τὸ σχέδιον Μάρσαλ πρὸς βοήθειαν τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας. Οἱ οἰκονομολόγοι τῆς Μόσχας, προφητεύουν διὰ τὸ ἔγγυς μέλλον, νέον Κράχ οἰκονομικὸν εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας, χειρότερον τοῦ ἐπελθόντος το 1929 ὅταν δεκαπέντε ἑκατομμύρια ἀπεργῶν προεκάλεσαν τὴν τεραστίαν Τραπεζικὴν κρίσιν, καὶ ἤνοιγκσαν τοὺς ἐγκεφάλους τοῦ Προέδρου Ροὺζβελτ νὰ ἐφαρμόσουν τὴν διευθυνομένην οἰκονομίαν (Νιοὺ Ντὴλ) καὶ τὴν ἀγρίαν φορολογίαν τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ. Σήμερον ὅμως αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ἔχουν εἴκοσι δύο δισεκατομμύρια χρυσῶν δολλαρίων εἰς τὸ περίφημον θησαυρίον των, καὶ εἶναι οἱ κυριώτεροι προμηθευταὶ τοῦ κόσμου, τροφίμων πρώτων ὑλῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων. Τὸ ἐφετεινόν των περίσσευμα θ' ἀνέλθῃ εἰς ἑπτὰ δισεκατομμύρια δολλάρια. Ἡ κατὰ τὰ 9)10 ὑποτίμησις τοῦ ρουβλίου, δὲν ἐμφανίζει ἀνθηρὰ ἐν Ρωσσίᾳ οἰκονομικά, ὁ ἐντατικός της δ' ἐξοπλισμός, διὰ τὴν κατακτητικήν της πολιτικήν, ὑπενθυμίζει ὀλίγον τὴν Χιτλερικὴν παραφροσύνην. ἀπὸ τοῦ 1933 μέχρι τοῦ 1939, ὅταν ὁ Γκαῖρινγκ ἐκαυχᾶτο ὅτι ἐστεροῦν τὸ μὲν βουτύρου, παρῆγον ὅμως πολλὰ κανόνια.

***

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἐθνικῆς συνεργασίας ὑπὸ τὸν κ. Μάξιμον, ἐτερμάτισε τὸν βίον, μετὰ ἑπτάμηνον, καὶ ἀντικατεστάθη, ὑποβεβιῆσθαι τῶν συμμάχων, ὑπὸ Κυβερνήσεως τῶν δύο ἱστορικῶν πολιτικῶν κομμάτων, μὲ πρόεδρον τὸν κ. Σοφούλην καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Τσαλδάρην. Τὸ πολιτικὸν αὐτὸ ἀνάρμοστον συνοικέσιον ὑπεδέχθη ὁ λαὸς μὲ μεγάλην ἀνακούφισιν, διότι ἐπίστευσεν ὅτι ἡ πολιτικὴ αὕτη συμμαχία θὰ ἀποκαθίστα τὰ χύτατα τὴν δημοσίαν τάξιν, θὰ ἐπετύγχανε διὰ τῆς πολιτικῆς τοῦ κατευνασμοῦ, τὴν λῆξιν τοῦ ἀδελφοκτόνου πολέμου, θὰ ἐτερμάτιζε τὸ μαρτύριον τῆς ὑπαίθρου, θὰ ἐστέρει τοὺς ῥήτορας τοῦ Κρεμλίνου τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς συνοδοιπορίας, ὅτι ὁ δημοκρατικὸς στρατὸς τοῦ Μάρκου, εἶναι ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὁ διωκόμενος ἀπὸ τὴν δεξιὰν μοναρχοφασιστικὴν Κυβέρνησιν. Ματαία ἐλπίς! Ὁ κ. Σοφούλης ἐκήρυξεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τὸν Ἐθνικὸν συναγερμὸν, καὶ εἶπε πράγματι λόγια ποὺ εἶχον ζωηρὰν ἀπήχησιν εἰς τὴν ἐθνικὴν ψυχήν. Ἐχαρακτήρισε τοὺς κομμουνιστὰς ὡς ξενοδούλους, καὶ ἔκαμεν ἔκκλησιν εἰς τὸν λαὸν διὰ νὰ συντριβῇ ἡ ἀνίερος καὶ προδοτικὴ ἀνταρσία. Δὲν ἐβράδυνεν ὅμως νὰ ἐκραγῇ ἐσωτερικὴ διχόνοια τῶν δύο κομμάτων, καὶ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἠπειλήθη Κυβερνητικὴ κρίσις, τὴν ὁποίαν ἀπεσόβησεν ἡ Ἀμερικανικὴ ἐπέμβασις, διὰ πρωτοφανοῦς μαλιστα ἀνακοινωθέντος ἐν ᾧ διεφαίνετο καὶ ἀπειλὴ μεταβολῆς τῆς Ἀμερικανικῆς πολιτικῆς ἐναντι τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἀνακοινωθὲν αὐτὸ, τὸ ὁποῖον εἰς ἄλλους καιροὺς. ὑπὸ ἄλλας συνθήκας, θὰ ἐξώργιζε ὑπερήφανον λαὸν ὅπως εἶναι ὁ Ἑλληνικὸς, διότι ἀποτελεῖ καθαρὰν ἐπέμβασιν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα τῆς χώρας, παρῆλθε μ' ἐλάχιστα πικρὰ σχόλια, διότι ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, καὶ εἶπεν ὡς ὁ Χριστὸς «πάτερ ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι».

***

Ἡ χώρα ἐν τούτοις ἐργάζεται. Ἡ γεωργικὴ παραγωγὴ δημητριακῶν ὑπελείφθη τῆς προηγουμένης ἕνεκα δυσμενῶν καιρικῶν συνθηκῶν, ἔχομεν ὅμως μεγαλειτέραν παραγωγὴν τῶν ἐξαγομένων προϊόντων, ὅπως τὸ ἔλαιον, ὁ καπνός, ἡ σταφίς, τὰ σῦκα, καὶ μεγαλειτέραν ἀπόδοσιν τῆς τοῦ 1946, τῶν διαφόρων κλάδων τῆς βιομηχανίας μας. Εἴμεθα ἀκόμη μακρὰν τῆς προπολεμικῆς παραγωγῆς, ἕνεκα τῆς καταπτύστου ἀνταρσίας, ἀλλὰ δὲν ἀπωλέσαμεν τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ νέον ἔτος θα μᾶς ἀπαλλάξῃ τῆς Σλαυϊκῆς αὐτῆς μάστιγος. Οἱ μεγάλοι μας σύμμαχοι, οἵτινες διέπραξαν δυστυχῶς μεγάλα σφάλματα κατὰ τὴν ἐπώδυνον αὐτὴν τριετίαν ἀπὸ τοῦ τερματισμοῦ τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, καὶ ἐξακολουθοῦν διαπράττοντες τοιαῦτα καὶ σήμερον, ἀφοῦ δὲν κατώρθωσαν νὰ συμπληρώσουν τὸν ὁπλισμὸν τοῦ Ἐθνικοῦ μας στρατοῦ, θὰ ἐννοήσουν ἐπὶ τέλους ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ Ἑλλὰς νὰ χύνῃ τὸ αἷμα τῶν τέκνων της χάριν τῆς ἐλευθερίας τοῦ κόσμου ἐπ' ἀπείρον. Μόνοι ἡμεῖς ὑφιστάμεθα ἀκήρυκτον πόλεμον ἀπὸ τοὺς γείτονάς μας, καὶ ὁ περίφημος ὀργανισμὸς τῶν ἡνωμένων Ἐθνῶν, μᾶς ἀφῆκεν ἀπροστατεύτους, ὑβριζομένους ἀπὸ τὸν κ. Μανουηλσκι, τὸν κ. Βισίνσκυ, τὸν Γκρομῖκο καὶ τὸν Μολότωφ, τὸν Τίτο καὶ τὸν Χότζα τῆς Ἀλβανίας, ὡς πολεμοχαρεῖς καὶ μοναρχοφασίστας, διότι δὲν ὑπεκύψαμεν εἰς τὴν κομμουνιστικὴν ἐπιδρομὴν τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944 καὶ ἀνενεώσαμεν τὰν ἀγῶνα τῶν Μαραθωνομάχων καὶ τῶν Σαλαμινομάχων, κατὰ τὴν ἀσιατικὴν ἐπιδρομὴν πρὸ 2.400 ἐτῶν. Ἡ θρασύτης τῶν Τίτο, Δημητρῶφ καὶ Χότζα ἐμφανῶς ἐφοβιαζόντων τὴν στυγερὰν ἀνταρσίαν, ἐμεινεν ἀτιμώρητος ἀπὸ τοὺς συμμάχους διότι ὁ Ο.Η.Ε. περιωρίσθη εἰς τὰς Βαλκανικὰς ἐπιτροπὰς τὰς ὁποίας οἱ Σλαῦοι μυκτηρίζουν μὴ ἐπιτρέποντες εἰς αὐτὰς, τὴν προσέγγισιν κἂν εἰς τὰ ἐδάφη των. Τὸν προσεχῆ Ἰανουάριον συνέρχεται ἡ μικρὰ συνέλευσις τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἐπιληφθῇ τοῦ Ἑλληνικοῦ προβλήματος, διὰ νὰ ζητηθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἡ Ἑλλὰς ἔχει λυώσει στὰ πόδια της, καὶ ἡ ὑπομονὴ τοῦ λαοῦ μας ἔχει ἐξαντληθεῖ.

***

Τὸ δημοσιονομικὸν πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος, ἀπησχόλησε καὶ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς συμμάχους. Δὲν δύναταί τις νὰ συγχαρῇ, οὔτε τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἀντιμετωπίσθη τὸ πρόβλημα τοῦτο, οὔτε τοὺς συμμάχους. Ἡ ἀξίωσις αὐτῶν, ὅπως ἐπιτευχθῇ πᾶσα δυνάμει τὸν ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, δι' οἰκονομιῶν καὶ φορολογίας, ἐν ὥρᾳ πολέμου, ἐκ τῶν δεινοτέρων ποὺ ἀντιμετώπισε ποτὲ ἡ Ἑλλὰς, διότι ἔχομεν ἐχθροὺς καὶ ἔξω τῆς χώρας καὶ εἰς τὰ μετόπισθεν, εἶναι ἀξίωσις δυσεπίτευκτος, δημιουργοῦσα ἀφόρητον κατάστασιν διὰ τὴν μεγάλην λαϊκὴν μάζαν. Ἡ Μ. Βρεττανία κατὰ τὸν λῆξαντα πόλεμον ἐκαυχᾶτο διότι κατώρθωσε νὰ καλύπτῃ διὰ φορολογίας μόνον τὰ 42 ο)ο τοῦ πολεμικοῦ της προϋπολογισμοῦ, καὶ ἡ Μ. Βρεττανία ἦτο ἡ πλουσιωτέρα τῶν Αὐτοκρατοριῶν, ἐνῷ ἡ Ἑλλὰς ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν πόλεμον τοῦ Χίτλερ καὶ τοῦ Μουσολίνι τελείως κατερειπωμένη, διότι τρεῖς κατακτηταὶ εἰσελθόντες εἰς τὸ ἔδαφός της, ἐλεηλάτησαν ὅ,τι εἶχε ἐξοικονομηθῇ ἐπὶ ἕνα αἰῶνα ἐλευθέρου βίου, ἀπὸ τὸν φιλόπονον καὶ ἐγκρατῆ λαόν μας. Πῶς εἶναι λοιπὸν δυνατὸν νὰ βαστάσῃ ὁ λαὸς τὰ 100 % τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐν ὥρᾳ πολέμου, μετὰ μίαν μάλιστα καθολικὴν χρεωκοπίαν κηρυχθεῖσαν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ὑπουργοὺς τοῦ 1944;

Ἡ Κυβέρνησις ἀφ' ἑτέρου δὲν ἀντέδρασεν ἐπαρκῶς κα τὰ τῆς συμμαχικῆς ἀξιώσεως, καὶ ἀφοῦ ἐξήντλησε τὰς οἰκονομίας, ῥίψασα εἰς τοὺς ὁρόμους χιλιάδας ὑπαλλήλων, ἐπλήρωσε τὴν φαρέτραν της μὲ φορολογικὰ βέλη ἐν πολλοῖς ἐξοντωτικά, ἀφοῦ ἠύξησε τὸν φόρον οἰκοδομῶν εἰς 50 %, ἐπέβαλε δὲ ἐπὶ τῶν ἐνοικίων καὶ πολεμικὴν εἰσφορὰν φθάνουσαν μένρις ἐπιβαρύνσεως κατὰ 120 φοράς, τοῦ τεκμαρτοῦ προπολεμικοῦ ἐνοικίου! τὴν ὁποίαν ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλουν οἱ ἰδιοκτῆται, ἐνῷ βαρύνει τοὺς ἐνοικιαστάς, μὲ μόνον ὅπλον κατὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τὴν ἐξωσιν.

Ὁ προϋπολογισμὸς ἔφθασεν αἰσίως τὰς τρεῖς χιλιάδας δισεκατομμυρίων, καὶ κλείει μὲ ἔλλειμμα 207 δισεκατομμυρίων, ἐνῷ τὸ κεφάλαιον τοῦ δημοσίου χρέους εἰς τὰ ἔξοδα ἔμεινε λευκὸν πάλιν. Ἡ δημοσία καὶ ἰδιωτικὴ πίστις, δι' ἣν ἠκούσαμεν τόσα καλὰ λογια τὴν παραμονὴν τῶν Ἐκλογῶν τοῦ 1946 ἀπὸ τὸν σημερινὸν ἀρχηγὸν τοῦ λαϊκοῦ κόμματος, ἐλησμονήθησαν εἰς τρεῖς προϋπολογισμούς. Ἐκδικοῦνται ὅμως τοὺς ἄφρονας οἰκονομολόγους. Ὁ διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἔλεγε τὴν 22 Νοεμβρίου εἰς τοὺς μετόχους αὐτῆς κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ὅτι αἱ καταθέσεις εἰς τὰ ταμιευτήρια τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Τραπεζῶν, δὲν ὑπερέβησαν τὰ 25 % τοῦ κυκλοφοροῦντος χαρτονομίσματος, ἐνῷ προπολεμικῶς ἀνήρχοντο εἰς διακόσια τοῖς ἑκατόν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὑπενθυμίζω εἰς τοὺς νεαροὺς πολιτευομένους ποὺ ὕψωσαν εἰς ἀξίωμα τὴν κομμουνιστικὴν θεωρίαν τὴν συνοψιζομένην εἰς τὸ «νὰ τὰ φᾶμε ὅλα» ὅτι ὁ μέγας ῥήτωρ Δημοσθένης εἰς τὸν λόγον του ὑπὲρ Φορμίωνος ἔλεγε τὰ ἑξῆς ἀξιομνημόνευτα, πρὸ 23 περίπου αἰώνων :

«Εἰ δὲ τοῦτο ἀγνοεῖς, ὅτι πίστις ἀφορμὴ πασῶν ἐστὶ μεγίστη πρὸς χρηματισμόν, πᾶν ἄν ἀγνοήσειας».

Ἐπαναλαμβάνω διὰ πολλοστὴν φορὰν μέχρις οὗ γίνω φορτικός, ὅτι κτίζομεν οἰκονομικῶς καὶ δημοσιονομικῶς ἐπὶ τῆς ἄμμου, ἐφόσον δὲν ἀποκαθιστῶμεν τὴν δημοσίαν καὶ τὴν ἰδιωτικὴν πίστιν. Ἐὰν οἱ ξένοι ἐμπειρογνώμονες εἶναι οἱ ἔνοχοι τῆς παραγνωρίσεως τοῦ στοιχείου τῆς πίστεως ἐν τῇ ἀνασυγκροτήσει τῆς χώρας, ὑπέχουν τὴν κυριωτέραν εὐθύνην διὰ τὸ οἰκονομικὸν καὶ δημοσιονομικὸν χάος ποὺ ἐδημιούργησαν, θύματα ἴσως καὶ οὗτοι τῶν ἀριστερῶν τάσεων τοῦ μεταπολεμικοῦ κλίματος, τὸ ὁποῖον τώρα ἀρχίζει νὰ τροποποιεῖται εἰς τὰς δυτικὰς χώρας, ἂν κρίνωμεν ἀπὸ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Ἡν. Πολιτείαις. Ἐὰν δὲν ἀποφασίσωμεν νὰ γίνωμεν τίμιον Κράτος ἀναγνωρίζον τὴν ὑπογραφὴν του, καὶ τὰς ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις, καὶ δεν δώσῃ δείγματα τιμίας διαχειρισεως εἰς τοὺς πολιτας του, ἡ φυγὴ ἀπὸ τῆς δραχμῆς θὰ ἐξακολουθήσῃ, ὁ τιμάριθμος θ' ἀνέρχεται καὶ ὁ φαῦλος κύκλος τῆς κατοχῆς ἐπαναλαμβανόμενος θὰ ἀγάγῃ εἰς τὰς ὀλεθρίας συνεπειας τοῦ καταστροφικοῦ πληθωρισμοῦ. Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ καταλάβουν κυρίως οἱ σημερινοὶ κηδεμόνες μας οἱ Ἀμερικανοί, διὰ νὰ μὴ μᾶς παρέχουν τὴν συνδρομήν των μὲ τὸ σταγονόμετρον, καὶ νὰ μὴ κρίνουν τὴν οἰκονομικήν μας δυναμικότητα ἀπὸ τὰς βιτρίνας τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἢ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, ἢ ἀπὸ τὴν κίνησιν τῶν κινηματογράφων. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς στενάζει ἀπὸ πρωτοφανῆ πενίαν. Αἱ κινηταὶ ἀξίαι ἐξεμηδενίσθησαν, ἡ ἀκίνητος ἰδιοκτησία φθίνει ὑπὸ τὸ ἐνοικιοστάσιον, τὴν ἀναγκαστικὴν στέγασιν , καὶ τὴν ἐξοντωτικὴν φορολογίαν, τὸ ἀπομεῖναν κεφάλαιον κρύπτεται ἢ φεύγει, διότι τὸ χρῆμα δὲν ἔχει πατρίδα, καὶ πηγαίνει ὅπου εὑρίσκει ἀσφάλειαν καὶ σεβασμὸν τῶν συμβάσεων! Ὅλα αὐτὰ ποὺ σᾶς γράφω, εἶναι κοινοτοπίαι, ἀναγκάζομαι ὅμως νὰ τὰ γράφω καὶ νὰ τὰ ἐπαναλαμβάνω, διότι ζῶμεν εἰς περίοδον νοσηρῶν τάσεων, καὶ ἀπηλπίσθην πλέον καὶ ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας καὶ τοὺς ξένους σοφοὺς ποὺ μᾶς κηδεμονεύουν. Εὔχομαι ὁ νέος χρόνος νὰ μᾶς παρουσιάσῃ κυβερνήτας ὄχι σοφοὺς ἀλλ' ἔχοντας τοὐλάχιστον τὸν κοινὸν νοῦν!

***

Λυποῦμαι πολὺ διότι σᾶς ἐζωγράφισα τὴν κατάστασιν μας μὲ χρώματα τόσον σκιερά. τὰ ὁποῖα δυνατὸν νὰ ἐμπνεύσουν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μου, ἀποθάρρυνσιν καὶ δέος διὰ τὸ μέλλον τοῦ τόπου. Ἔχει τὸ λῆγον ἔτος καὶ τὰ φωτεινά του σημεῖα. Ποῖα εἶναι τὰ σημεῖα αὐτά; Εἶναι :

1ον) Τὸ διάγγελμα Τρούμαν τῆς 12ης Μαρτίου 1947 τὸ κηρύξαν τὴν Ἑλλάδα ἀπαραβίαστον, καὶ ζητῆσαν ἀπὸ τὸ Κογκρέσσον τὴν χρηματοδότησίν μας διὰ τριακοσίων ἑκατομμυρίων δολλαρίων, καὶ τῆς Τουρκίας δι' ἑκατόν. Τὸ διάγγελμα αὐτὸ ὑπῆρξεν ἡ ἐπίσημος προμετωπίς ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, με υ5 % — Δικαιε Θεε! — ἐξοδα διαχειρισεως, ἢ ριπτονται εις την θαλασσαν' σηπόμενα εις τας αποθηκας. Ἂς ἐλπίσωμεν επίσης οτι η Δύσις, ἂν δὲν δαμασῃ τὴν ἀντίδρασιν τῆς Ἀνατολῆς, διὰ συμβιβαστικῆς τινος λυσεως τῶν ζητημάτων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐσημειώθη ἡ ἀγεφύρωτος διαφωνία, νὰ δυνηθῇ τοὐλαχιστον νὰ τὴν ἀπομονώσῃ ἐντὸς τοῦ σιδηροῦ της παραπετάσματος, μέχρις οὗ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἀγάγῃ εἰς την ἀνασυγκρότησιν τῶν ἐλευθέρων λαῶν, διὰ τὴν μοιραίαν τρίτην παγκόσμιον σύγκρουσιν, μεταξὺ τῶν ἀληθῶν δημοκρατιῶν, καὶ τῶν ὁλοκληρωτικῶν κρατῶν ποὺ ἔχουν τὰς κατακτητικὰς ροπὰς τοῦ Χίτλερ καὶ τοῦ Μουσολίνι. Τὴν μοιραίαν αὐτὴν λύσιν δὲν τὴν εὐχεται κανεὶς ἄνθρωπος ἔχων σῶας τὰς φρένας, ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ λαοὶ δὲν κυβερνῶνται πάντοτε ἀπὸ τοὺς φρονίμους ἀνθρώπους. Αὐτὸ μᾶς διδάσκει ἡ ἱστορία κατὰ τὰς χιλιετηρίδας ποὺ ὑπάρχει ἡ ἀνθρωπότης. Τοὺς πολέμους τοὺς κάμνουν οἱ ὀπασιασταί. Κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἐρρίφθησαν δύο ἰδέαι σώφρονες, ποὺ κάμνουν τὸν δρόμον των. Ἡ μία εἶναι ἡ ἰδέα τοῦ Τσῶρτσιλ περὶ δημιουργίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Εὐρώπης, καὶ ἡ ἄλλη ἐνος ὀημοσιολόγου, τοῦ Ρηβς ποὺ ἐγραψε ἕνα σοφὸν βιβλίον τὸ 1945 ὑπὸ τὸν τίτλον «ἡ ἀνατομία τῆς Εἰρήνης», καὶ εἶχεν ἐντὸς ὀύο ετων 25 ἐκδόσεις, μετεφράσθη δὲ εἰς 17 γλώσσας. Ἡ κεντρικὴ ἰδέα τοῦ βιβλίου εἶναι ὅτι πρέπει νὰ τεθοῦν κατὰ μέρος τὰ Κράτη - Ἕθνη καὶ ὁ κόσμος ὁλόκληρος νὰ κυβερνηθῇ ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ. Καὶ αἱ δυο ἰδέα